Parter i det nationella målet

Klagande: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Motpart: Adolfo Juan Martínez Sanchís

Tolkningsfrågor

1) Ska i ett fall där en jordbrukare har köpt plantskoleträd av en växtsort från en plantskola (en inrättning tillhörande en tredje part) och planterat dessa innan beviljandet av växtförädlarrätt till denna växtsort fått rättsverkningar, den verksamhet som utförs av jordbrukaren efter beviljandet, som består i att löpande skörda frukterna av träden, för att omfattas av *ius prohibendi* (åtgärder som kräver tillstånd) i artikel 13.2 i förordning (EG) nr 2100/94 ([1]), uppfylla rekvisiten i artikel 13.3, för att det ska anses röra sig om skördat material? Eller ska denna skördeverksamhet anses utgöra en åtgärd avseende produktion eller reproduktion av sorten, som leder till ett ”skördat material”, vilken innehavaren av växtförädlarrätten kan förbjuda utan att rekvisiten i artikel 13.3 är uppfyllda?

2) Är det förenligt artikel 13.3 i förordning (EG) nr 2100/94, att tolka denna bestämmelse så, att det prioritetsordnade skyddssystemet ska tillämpas på alla de handlingar som räknas upp i artikel 13.2 som hänvisar till ”skördat material”, inbegripet själva skörden, eller omfattas endast de handlingar som äger rum efter produktionen av detta skördade material, såsom till exempel dess lagring och dess saluföring?

3) Krävs det vid tillämpningen av reglerna i artikel 13.3 i förordning (EG) nr 2100/94 för utvidgning av det prioritetsordnade skyddssystemet för ”skördat material” i artikeln, för att uppfylla det första villkoret, att förvärvet av plantskoleträden genomförts efter det att innehavaren har erhållit gemenskapsskydd för växtsorten, eller är det tillräckligt att vederbörande har ett provisoriskt skydd, när dessa handlingar har utförts under perioden mellan offentliggörandet av ansökan och den tidpunkt beviljandet av växtförädlarrätt börja få rättsverkningar?

([1]) Rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 60, s. 196).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Madrid (Spanien) den 7 mars 2018 – Almudena Baldonedo Martín mot Ayuntamiento de Madrid

(Mål C-177/18)

(2018/C 211/15)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Parter i det nationella målet

Klagande: Almudena Baldonedo Martín

Motpart: Ayuntamiento de Madrid

Tolkningsfrågor

1) Är den tolkning som görs av klausul 4 i ramavtalet korrekt, i den meningen att den situation som beskrivs, nämligen att en vikarie som utför samma arbete som en fast offentliganställd (en fast offentliganställd som inte har rätt till ersättning [vid uppsägning], eftersom en sådan situation inte kan uppkomma inom ramen för det regelverk som gäller för honom eller henne), inte omfattas av nämnda klausul?

2) Är en tolkning enligt vilken en sådan vikarie kan få rätt till sådan ersättning – antingen baserat på en jämförelse med tillfälligt anställda arbetstagare, eftersom dennes ställning (som offentlig tjänsteman eller som kontraktanställd) endast beror på den offentliga arbetsgivarens vilja, eller genom en direkt, vertikal tillämpning av Europeiska unionens primärrätt – förenlig med ramavtalet i bilagan till direktiv 1999/70/EG ([1]), i och med att det handlar om rätten till likabehandling och förbudet mot diskriminering, allmänna principer för unionen som uttrycks i ett direktiv (i artiklarna 20 och 21 i unionens stadga om de grundläggande rättigheterna), i artikel 23 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, och eftersom de är grundläggande sociala rättigheter, i artiklarna 151 och 153 FEUF?

3) Med beaktande av, i förekommande fall, missbruk av tidsbegränsade anställningar i syfte att täcka permanenta behov utan att det finns en objektiv grund, anställningar som inte motiveras av skyndsamma och brådskande behov, och utan att det finns effektiva sanktionsåtgärder eller begränsningar i den nationella lagstiftningen: Skulle en ersättning, som en åtgärd för att förhindra missbruk och undanröja följderna av att unionsrätten åsidosätts i det fall arbetsgivaren inte erbjuder arbetstagaren en fast anställning, och som är jämförbar med ersättningen vid rättsstridig uppsägning, och som en lämplig, proportionerlig, effektiv och avskräckande sanktionsåtgärd, vara förenlig med de mål som eftersträvas genom direktiv 1999/70/EG?

([1]) Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 9 mars 2018 – José Cánovas Pardo S.L. mot Club de Variedades Vegetales Protegidas

(Mål C-186/18)

(2018/C 211/16)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: José Cánovas Pardo S.L.

Motpart: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Tolkningsfrågor

1) Är det omöjligt att tolka artikel 96 i förordning (EG) nr 2100/94 ([1]) så, att om det – när väl gemenskapsskydd för växtsorten slutgiltigt beviljats – har gått mer än tre år sedan rättsinnehavaren fick vetskap om överträdelsen och om den person som har begått överträdelsen, har krav enligt artiklarna 94 och 95 i förordningen preskriberats, även om överträdelserna har fortsatt fram till den tidpunkt då kravet framfördes?

2) För det fall den första frågan ska besvaras nekande: Ska artikel 96 i förordning (EG) nr 2100/94 tolkas så att preskriptionen endast avser faktiska överträdelser som skett före denna treårsperiod, och inte dem som skett under de senaste tre åren?